

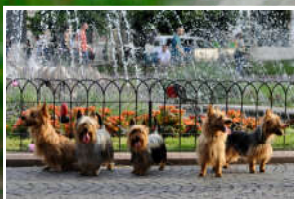
MEIE TERJERID

NR 1. AUGUST 2015

Jekaterina Kantijevskaja, lk 4

Antibiootikumid lemmiku ravis,
lk 16

Koerasõbralik Itaalia,
lk 19

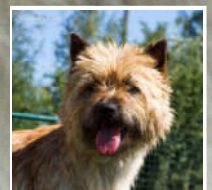

2014 Aasta Terjer,
lk 26

SUPERSTAAR KIKI

lk 12

Vastab Sirje Vets,
lk 24

Cairni terjer,
lk 28

Nostrem Pet OÜ Töökoja 7, Tallinn tel.: + 372 6418708 e-post: nostrem@hot.ee

TOIMETAJAVEERG

Rõõm on pisut laiemale ringkonnale tutvustada meie terjerite tegemisi. Meie sihtgrupiks on nii terjeriomanikud, kui kõik koerasõbrad, kasvatajad ja koolitajad. Ajakirja eesmärgiks on esitleda tõuge, tuua välja tublisid tegijaid nii neljajalgsete kui terjeri-inimeste seast, pajatada lustakaid reisilugusid ja anda edasi veterinaari vajalikku teavet. Küsida võib kõike tuntud koolitajalt ja nõustajalt Sirje Vetsilt. Informatsiooni saab ees ootavate ürituste kohta, samuti võib tutvuda juba tehtud tulemustega. Esimestes numbris teeme tagasivaate Eesti Terjeriühingu (ETÜ) ajaloole, tunnustame auväärseid tegijaid varasematest aegadest ja valgustame aktuaalseid veterinaaria valdkondi. Peame uhkusega mainima, et lisaks meie toimekale tiimile teevad ajakirjale kaastööd oma ala professionaalid: veterinaarmeditsiini doktor, Eesti Maaülikooli dotsent Heli Säre, ajakirjanik Kaarel Täll, koolitaja ja probleemsete koerte nõustaja Sirje Vets, reporter Steiv Silm ja Keiu Põlluäär.

Tahame tänada meie toetajaid: Advance, Nutikas Lemmik, Pet City kliinik, PetMarket.

Küsimused, ettepanekud ja tagasiside palume saata e-mailile toimetus@terrier.ee

Reklaami tellimused saata samuti e-mailile toimetus@terrier.ee Hinnakirja leiате ETÜ kodulehelt www.terrier.ee, ETÜ liikmetele on reklaam poole hinnaga, esitamise tähtaeg 31.oktoober.

Ajakirja järgmist numbrit on oodata detsembris, edasi juba regulaarselt aprillis ja novembris. Järgmises väljaandes alustame lisaks praegustele teemadele sarjaga, kus käsitleme erinevaid valdkondi, mis eelnevad kutsika uude koju jõudmisele ja võiksid olla abiks igale koerapidajale.

Tänu kõigile, kes on õla alla pannud meie esimese väljaande ilmumisele. Mõnusat lugemist!

Ajakirja toimetus

Trükkija: Printhouse OÜ. Tiraaz 500 tk.

AJAKIRJA TOIMETUS:

Peatoimetaja: Anne-Lii Sild

Toimetaja: Aivi Kabur

Kujundaja: Mihhail Knut

Assistent: Katariina Muru

Fotograaf: Margot Oder

TERJER KINKIS OMANIKULE UUE ISELOOMU

PERSOON. Jekaterina Kantijevskaja elu on enam kui 30 aastat keerelnud ümber Airedale'i terjerite. Ta teeb kõik endast oleneva, et Eesti koerad ja nende omanikud saaksid võimalikult muretu ja rõõmsat elu elada.

Mähel Airedale'i terjereid kasvatav Jekaterina Kantijevskaja meenutab heldimusega oma esimest koera, kes naisterahva ellu tõelise pöördetõi. „Istusin tavaliselt üksinda nurgas ning olin väga tagasihoidlik. Minu esimene Airedale'i terjer muutis täielikult mu iseloomu. Kuigi ma hoian ka hetkel pigem tahaplaanile, siis õpetas tema mulle esimest korda võõraste inimestega suhtlemist. See oli täielik elumuutus – sain teistmoodi iseloomu ning ellu tulid uued väärtused,” meenutab Jekaterina, keda terjeriseltskonnas hüütakse lihtsalt Katjaks.

Ta tunnistab, et tahtis koera võtta juba lapsena, kuid vanemad keelasid selle ära. „Olin õnnetu laps, kes muidku korjas tänavalt hulkuvaid koeri, kuid isa neid koju võtta ei lubanud. Sain pidevalt riielda ning isa sõnul otsisid nad teed oma päris koju,” räägib Katja oma esimestest kokkupuudetest neljajalgsetega. „Täiskasvanuna sain lõpuks oma koera võtta. See oli ilma tõupaberiteta Airedale. Ja siis ma läksingi hulluks...” ütleb Katja muheledes.

„Kahjuks varastas keegi mu koera ära. Lõbutsesime rannas, kuid samal ajal viidi mu koer minema. Olen täiesti kindel, et aastaid hiljem nägin seda sama koera – ta nii väga tahtis minu juurde tulla –, kuid ma ei saanud ju tõestada, et ta minu oma on. Pärast seda sai selgeks, et järgmisena võtan endale paberitega tõukoera.”

Põnevus tekitas sõltuvust

Katja tunnistab, et enne kurba vahejuhtumit polnud tal koera paberitest ei sooja ega külma, sest ei saanud aru, miks neid vaja peaks minema. Ka näitustel käimisest ei osanud ta eriti midagi arvata. 1980ndate alguses muutus kõik, sest oma uude koju saabus Apaš.

„Temaga oli alguses väga keeruline. Mul ei õnnestunud talle mitte midagi õpetada. Pigem oli tema siin peremees. Toona oli kohustuslik läbida sõnakuulelikkuse ja kaitsetehnika

koolitused ning meil oli väga raske. Kartsin, et sinna me jäämegi. Arvasin, et see oli koera viga, kuid tegelikult olin ise süüdi – andsin pidevalt sada käsklust korraga. Lõpuks saime eksamid ikkagi tehtud,” meenutab ta. „Teine koolitus läks juba lihtsamalt, kuna olin targem ja teadsin, kuidas koeraga käituda. Siis läksin juba hoogu ja hakkasin võistlustel osalema. Aastaid õppisime ja harjutasime, kuid lõpuks sai asja ka.”

Peagi läks Katja ka esimesele näitusele, kuid tegi seda veidi vastu tahtmist. „Ei tahtnud eriti minna, kuid nagu näha, siis sinna ma ka jäin. Varem ei suutnud ma mõista, miks neid näituseid vaja on. Lisaks ei teadnud ma täpselt, mida ja kuidas teha. Siis tekkis aga võistluspõnevus ja sattusin sellest sõltuvusse.”

Kuidas üldse Nõukogude Liidus koera võtmine ja kasvatamine välja nägi? „Enne kutsika võtmist pidi astuma klubi liikmeks ning käima kutsika kasvatamise koolitusel. Kahju, et tänapäeval sellist süsteemi pole. Veidi liiga kergekäeliselt võetakse koerasid ning mõtlema hakatakse alles siis, kui raha on juba makstud ja paar kuud on koos elatud. Seal koolitusel sai nii mõnigi teada, et mingi kindel tõug temale ei sobi. Vahel selgus, et inimestel pole sootuks aega koeraga tegelemiseks, kuigi ise nad arvasid seda olevat,” meenutab Katja 80ndaid aastaid.

Kui koer aga juba kodus oli, siis pidi ju veel kuskilt tarkuseteri leidma, et temast

kuulekamat kaaslast kasvatada. „Tänapäeval on lihtne – internet on infot täis ja raamatuid on palju. Siis aga tegime koopiaid ja vahetasime teiste koeraomanikega kirjandust. Vahel kirjutasime tarkusi üles või tegime paberitest pilte.”

Ka Airedale'i terjerid olid Nõukogude ajal veidi teistmoodi. „Minu esimesed kaks koera olid ikka hoopis teistsugused. Nõukogude Liit oli nii kinnine riik, et see aretus käis seal omavahel ja kõike ei tehtud päris nii nagu peab. Koerad olid ikka veidi omamoodi,” selgitab ta.

Mida aeg edasi, seda suuremaks Katja huvi koerte vastu muutus ning riigikorra muutumise ja Eesti taasiseseisvumise keerises sai ta endale lõpuks esimese emase isendi. „Olin juba klubiga seotud olnud ja näinud kõrvalt, kui põnev see aretustöö tegelikult on. Tänapäeval tehakse aretustööd nii, nagu oma mõistus lubab, kuid 80ndatel käis kõik klubi kaudu. Seal vaadati koerte tunnistused üle ja anti nende paaritamiseks nõusolek. Seda kõike nähes mu huvi aina kasvas ning peagi saingi oma esimese emase koera.” 1990. aastal saabus koer koju ja aasta hiljem sündis Katherina's Landi nime kandva kenneli esimene pesakond.

Teadlikkus peab kasvama

Uus riik tõi kaasa ka uutmoodi asjaajamised koertemaailmas. Jekaterina astus 1989. aastal

loodud Eesti Kennelliidu liikmeks ning alates sellest ajast on ta aktiivne olnud mitmetes Eesti koerteühingutes. 1993. aastal asutas ta koos Anne Klaasi ja Anne Sumega Eesti Terjeriühingu. Lisaks on Katja nii Eesti, Soome kui ka Suurbritannia Airedale'i terjerite tõuühingute liige. „Soome klubi liikmeks astusin peamiselt seetõttu, et saada head kirjandust,” tunnistab ta.

Täna kuulub Jektarina Eesti Kennelliidu juhatusse ning tunnistab, et koerte vallas tegemist jagub. Peamiselt tuleb tema sõnul tegeleda inimeste teadlikkuse tõstmisega, kuna tänase päevani võetakse koeri liiga kergekäeliselt. „Näen pidevalt neid kirju, kus inimesed kaebavad kasvatajate peale. Tegelikult pole ju kasvataja selles süüdi, kui inimesed ei saa aru, kelle nad endale koju võtavad. Meenub selline juhtum, kui mulle toodi koer juba pärast kahte nädalat tagasi, sest peremehel lõppes puhkus,” meenub kogenud kasvatajale uskumatuna tunduv lugu. „Ma ei tule ju koera müües sellise asja pealegi.

Inimene valis koos lastega koera välja ja kõik tundus tavaline. Jumal tänatud, et ta koera ikka minu juurde tõi. Alati püüan rõhutada, et probleemide korral tuleb esimesena pöörduda kasvataja poole.”

Jekaterina usub, et positiivse reklaami toel on võimalik eestimaalaste teadlikkust tõsta. Vahel ilmuvad koeri puudutavad eriväljaanded ajalehtede vahel ning näitustel jagatakse erinevate tõugude kohta vajalikku infot. Suurepärase koortekultuuri eeskuju ei pea me õnneks kaugelt otsima hakkama. „Soomlased on heas mõttes hullud. Nii hea tunne on, kui juba laevas tulevad heatahtlikud inimesed ja soovivad siiralt koertele pai teha. Ka Soomes koeraga liikumine on meeldiv ja lihtne. Eestis on ikka nii, et ei tea päris täpselt, mis tänavatel juhtuda võib.”

Laiemat pilti vaadates on Katja kindel, et Eesti on koerte jaoks väga hea elupaik. „Kõik need näitused ja koolitused on tegelikult kõrvalised asjad. Koeral ei ole vaja ka mingit luksusmaja ega midagi. Tal peab olema vaid armastav oma inimene. Muud polegi koeral tegelikult vaja,” räägib palju reisinud Katja. „Eestis pole suuri linnasid, siin on igal pool ruumi koertega jalutada, ujuda ja vaba olla.” Ta lisab, et koerte limiit Eestis veel täis ei saa ning neljajalgseid sõpru võiks meie riigis veelgi rohkem olla.

Katja eesmärk on tulevikus kasvatada nii palju terveid ja hea iseloomuga Airedale'i terjereid kui võimalik. Ta proovis ka foksterjerite kasvatamist, kuid see jäi katki lihtsal põhjusel. „Foksid meeldivad mulle nii väga, kuid nad ei sobi lihtsalt minu iseloomuga. Airedale'i mõistus on täiesti teistmoodi, teist sellist tõugu annab otsida. Nendega saab lihtsalt rääkida. Hetkel on siin majas seitse rahulikku Airedale'i, kuid kui üks foks siia sisse lasta, siis algaks kohe suur kaklus. Igal inimesel on oma tõug ja koer. Vahva on vaadata, kuidas kollide või hurtade omanikud on koeraga ühte nägu. Inimene valib iseenesest endale tõu, kellega ta kokku sobib. Vahel valib koer inimese.”

Tervis tiitlitest tähtsam

Jekaterinal on kodu erinevaid maailmast võidetud karikaid täis, kuid kas mingi tiitel on veel puudu ka? „Maailma tšempioni tiitel on veel puudu, kuid see pole minu jaoks eraldi eesmärk. Crufts (Suurbritannia suurim koertenäitus - toim) võit on olemas ning see on meie jaoks kõige tähtsam, kuna sinna pääseb võistleva ainult valitud seltskond,” ütleb ta. „Lisaks toimub võistlus Airedale’ide kodumaal.”

Samas ei tähtsusta Katja kümneid võidetud tiitleid üle. „Tegelikult on isegi Crufts lihtsalt näitus, kus loeb vaid ühe kohtuniku arvamus. See on lihtsalt üks päev ja kunagi ei tea, kui hästi koer end siis tunda võib. Tiitleid on ikka meeldiv võita, kuid tegelikult on see ikkagi juhus.”

Koos abikaasa Valeriga on Katja eesmärk lihtne ja ilus - „Tahame kasvatada hea tervise ja iseloomuga ilusaid koeri. Muidugi võib unistada, et äkki sünnib ideaalne koer, kuid tegelikult pole sellist olemas. Aastasadu püüeldakse selle poole, kuid otsingud siia maani kestavad. Tohtu täiuslikkuse taga ajamine on osadele tõugudele ka saatuslikuks saanud. Maailmas pole midagi täiuslikku, ei peagi olema.”

*Kaarel Täll
Fotod: Margot Oder*

22 AASTAT TERJERIHULLUDE ÜHINGUT

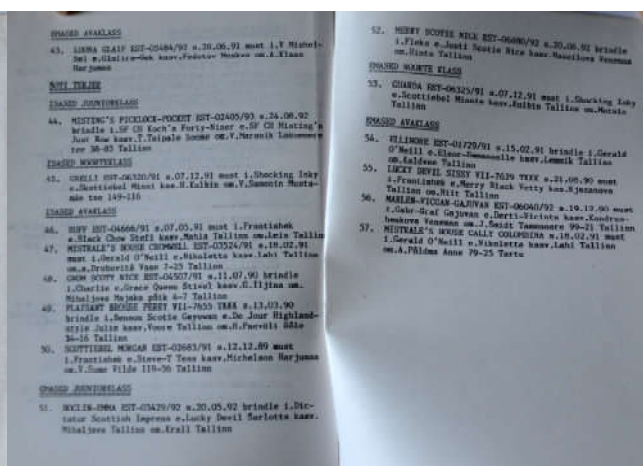
„Eks igasuguseid hulle koondavad ühingud on igas valdkonnas ja kõikjal maailmas vajalikud. See on hea koht, kus koos käia ja ühiseid asju arutada,” ütleb alates 1998. aastast Eesti Terjeriühingus tegutsev Aivi Kabur. Koos Aiviga istuvad laua taga ühingu asutajaliige Jekaterina Kantijevskaja ja praegune juhatuse liige Margot Oder. Üheskoos proovitakse meenutada, mis nägu on senised 22 tegutsemisaastat olnud.

1993 aastal tekkis mõte luua Eesti Terjeriühing. Tol ajal olid Eestis tõukoerad erinevates klubides ning kolm võtmeisikut olid samuti nende kahe ühingu vahel jaotunud. Nagu me teame, siis head asjad sünnivad ikka koostöös ja nii otsustati kolme ideede generaatori (Jekaterina Kantijevskaja, Anne Sume ja Anne Klaasi) initsiatiivil luua terjereid ühendav organisatsioon, mis sai nimeks Eesti Terjeriühing (ETÜ).

Juba samal aastal toimus Eesti esimene terjerite näitus, kus osales 57 koera. Esialgu korraldati näitusi kord aastas, kuid 90ndate lõpus hakati koos käima juba kaks korda aastas. „Näituste korraldamine on meie jaoks alati kõige olulisem olnud. Seal saame ka raha, ilma milleta ei saa ju midagi teha,” selgitab ainsa asutajaliikmena seni ühingus tegev olev Jekaterina.

1995.aastal anti välja ühingu esimene ajakiri, nimetusega „Terjeri Uudised”, mille koostas Katrin Lahi. Alates 1996.aastast hakati välja andma kas kaks, kolm või neli korda aastas.

Alates 1996 aastast võttis selle töö enda õlule Jekaterina Kantijevskaja ja seda nii kaua kui ta juhatuses oli. Teise ajakirja väljaandmise protsessi sai kaasatud ka Svetlana Volkova, kes leidis

Esimese näituse kataloog. Näitusel osales 57 koera.

võimalusi ajakirja paljundada. „Tuleb tunnistada, et kogu see protsess oli algul ikka väga vaevaline,” jutustab Jekaterina. „Ikka veel mäletan, kuidas oma esimest ajakirja kokku panin. Tolleaegsete algeliste arvutitega püüdsime midagi ära teha. Andsin endast parima ja tegin, mida oskasin. Hiljem on neid esimesi numbreid ikka päris naljakas vaadata olnud,” meenutab Jekaterina, kelle sõnul võis esimestest ajakirjadest leida näituste tulemusi ja graafikuid, pilte, isetehtud reklaame ning ka artikleid.

Aastal 2000/2001 oli ajakirja loomisega ametis Julia Zabrodski (Knut) ja peale teda jätkas jälle Jekaterina Kantijevskaja. Viimane ajakirja number ilmus aastal 2003.

„Isegi mina olen sinna kunagi kirjutanud,” meenub Aivile „Ajakirja väljaandmine oli väga raske ja keeruline. Kõik oli ainult juhatuse õlgadel, nagu tänagi. Osa lugusid kirjutasime ise, mõned olid tõlgitud artiklid.” Ajakiri oli esialgu mõeldud ainult ühingu liikmetele, kellele see postiga koju saadeti. Terjeritele pühendatud väljaanne ilmus aastani 2005 ning pärast seda on olnud kümme aastat vaikust.

Olulise märgi ühingu ajalukku jättis Katrin Lahi, kes disainis siiani kasutusel oleva logo. „Nii tore, et ta ka bullterjeri sinna peale joonistas,” ütleb Margot, kes just selle tõu kasvatamisega tegeleb.

Ühiselt meenutatakse vana traditsiooni, kui iga näituse lõpus osalejatele kringlit ja šampust pakuti. Tegelikult oli tegemist kavala nipiga, et kogu seltskonda võimalikult kaua koos hoida. „Näitustele tulijad juba teadsid, et tasub kringlit küsida, kuid enne lõppu me neile seda ei andnud. Seega ei tahtnud keegi varem ära minna,” räägib Aivi. Iga-aastaste traditsioonide hulka kuuluvad veel jõululõuna, üldkoosolek ja TOP terjeri autasustamine.

Milliseid hüvesid saab aga Eestis elav terjer antud ühingu tegemistest? „Koerad on siis õnnelikud, kui nende peremehed ja –naised on õnnelikud. Kui rihma otsas on kuri, õel ja vastik inimene, siis on koer kohe stressis. Ühing ongi koht, kus omanikud saavad koos käia,” räägib Aivi. „Väga hea, et ühing ikkagi tehtud sai. Hiljem on küll kõvasti vaeva nähtud, et see koos püsiks, kuid töö on seda väärt olnud,” ütlevad asjaosalised.

Nad tunnistavad, et paljude jaoks jääb sellise ühingu idee arusaamatuks, kuid see olevat arvajate oma asi. „Inimesi liikmeks meelitada me ei taha. Igaüks peab terjeri enda sees ise ära tundma. Muidugi oleks tore, kui liikmete arv oleks suurem, sest see tähendaks, et Eestis on rohkem targemaid koertekasvatajaid,” jätkab Aivi.

Nii Jekterina, Aivi kui ka Margot kinnitavad, et ühingu töös hoidmisele kulub küll palju energiat, kuid sealt saadakse tagasi piisavas koguses positiivset emotsiooni. Kõigi kolme elus mängivad koerad ülisuurt rolli ning muudeks hobideks neil tavatöö ja koerte kõrvalt aega ei jäägi.

Ühingu tulevikku näevad asjaosalised helgetes toonides. „Tahame loomulikult areneda, inimesed püüavad ju koguaeg paremaks saada. See on positiivne, kui ühiste huvidega inimesed kokku saavad,” räägib Jekaterina. „Peaksime koeraomanikele pakkuma veel rohkem koolitusi, et nad oma lemmikutest paremini aru saaks. Terjeriomanikele ei ole näiteks Labradoride koolitusest kasu. Seepärast peabki meil olema oma ühing. Loomulikult on ka väga erinevaid terjereid, kuid suures plaanis oleme ikkagi mingit moodi sarnased.”

Kaarel Täll

Arendavad mänguasjad LEMMIKLOOMADELE

www.nutikaslemmik.ee

www.facebook.com/NutikasLemmik

Brit
PREMIUM

SIZE MATTERS

NEW PREMIUM PET FOOD
DEVELOPED ESPECIALLY FOR ALL
DOG'S SIZE AND LIFE STAGES

www.petmarket.ee

Brit Premium toidud müügil

Pärnus

PetMarket Mai Selver - Papiniidu 42,
PetMarket Kaubamajakas - Papiniidu 8,
PetMarket Maksimarket - Haapsalu mnt 43
Saurvet Loomakliinik - Liiva 2

Tartus

Kaie Päike Loomakliinik - Kastani 90
Janne Orro Loomakliinik - Pikk 64

Tallinnas

PetMarket Laopood- Ehitajate tee 110, Tallinn

Rakveres

PetMarket Rakvere - Kroonikeskus
Viivo Võlu Loomakliinik - Küti 5

Otepääl

Väikeloomakliinik Kredo

Võrus

Loomakliinik Sodalis - Pikk 21

Räpinas

Loomakliinik Sodalis - Võhandu 22

Kasvatajate müügijuht - Kristiina 53033063

SUPERSTAAR KIKI

Julia ja Mihhail Knuti kodu juurde saabudes tervitavad meid aia ühes pooles viis Vene musta terjerit ning teisel poolel neli Skye terjerit. Tuppastudes kostub igast nurgast rõõmus „Tere!“. Julia ja Mihhaili kodus kasvavad ka kolm last - kaksikud Nicole (10) ja Martin (10) ning Carina (3). Elutuba kaunistavad kaks suurt akvaariumi ning karikaid ja rosette on täis kõik seinad ja riulid.

Millest Skye' de armastus alguse sai?

Julia: Mul olid alati suured Vene mustad terjerid, kuid tahtsin näitustel käia ka väikese koeraga. Hakkasin siis tõuge vaatama – ei sobinud üks ega teine. Juhuslikult nägin pilti neljakuusest Skye terjerist, kes istus taburetil oma suurte kõrvadega nagu Potsataja. Siis tundsin, et just seda koera ma tahan ja Skye kutsika ma ka sain. Eestis neid väga ei olnud, seega toodi minu oma Venemaalt. Eksisin ainult sellega, et tegu polnud sugugi nii väikese koeraga.

Millised koerad Skye'd on?

Mihhail: Eelkõige on nad just oma pere koerad – käivad järel ja on truud sõbrad. Kui meile külalised tulevad, siis paljud lähevad pigem eemale.

Millisele omanikule võiks Skye terjer sobida?

Julia: See inimene peaks aus olema - Skye ei andesta mitte kunagi, kui teda petetakse.

Mihhail: Neil on väga hea mälu. Kord karistas Julia millegipärast üht Soomest toodud 4 kuu

vanust isast kutsikat ja koer solvus nii, et ei reageerinud Julia kutsumistele mitu kuud. Minu kutsumise peale veel kuidagi tuli. Mõõdus tükk aega, enne kui koer andeks andis. Kui vaadata neid inimesi, kes meilt kutsika võtavad, siis nad kõik on erinevad. On olnud nii aktiivsemaid, kui ka koduseid, aga kindlasti ei soovitaks seda tõugu lapsele võtmiseks - see kehtib muidugi kõikide

tõugude kohta. Vanemad peavad siiski vastutama. Skye käitub nii nagu omanik – kui vaja, siis istub kodus, aga hea meelega käib koos perega pikkadel jalutuskäikudel. Kes tahab saada endale truud sõpra, sellele sobib Skye terjer imehästi.

Kuidas jõudis teie perre käesoleva loo peategelane Kiki?

Mihhail: Kiki on pärit meie kenneli teisest pesakonnast, mida planeerisime pikalt ja käisime emast paaritamas Slovakkias. Peab tunnistama, et tol ajal olid meie teadmised Skye' de aretusest veel üsna algelised.

Kiki on seega sama vana kui teie kaksikud Nicole ja Martin?

Mihhail: Kiki sündis kaks nädalat enne meie kaksikuid. Julia võttis Kiki pesakonna vastu ja läks siis ise sünnitama. Nii on mõlemal puhul hea vanust arvutada. Kiki on hetkel peaaegu 11 aastat

© Svetlana Valujeva www.svisos.net 2009

JUGER EDELWEISS WHISKY-FAB ehk KIKI

sündinud: 05.09.2004

2-kordne Maailma Veteran Võitja, Euroopa Võitja 2008, Intertšempion

Eesti, Läti, Leedu, Balti Juunior Tšempion, Leedu Terjeri klubi Juunior Võitja 2005, Balti Juunior Võitja 2005, Põhjamaade Juunior Võitja 2005,

Eesti, Läti, Leedu, Balti, Valgevene, Venemaa, Ukraina, Soome, Hungary, Rootsi, Norra, Taani, Põhjamaade, Saksamaa (VDH), Saksamaa Terjeri Klubi (KfT), Leedu Terjeri Klubi Tšempion

3-kordne Eesti Võitja, 3-kordne Leedu Võitja, 2-kordne Läti Võitja, 3-kordne Leedu Klubi Võitja, BaltTer Võitja, 2-kordne Tallinna Võitja

Eesti, Läti, Leedu, Balti Veteranitšempion, 2-kordne Eesti Veteran Võitja, 2-kordne Leedu Veteran Võitja, 2-kordne Läti Veteran Võitja, 3-kordne Tallinna Veteran Võitja, InTerra Veteran Võitja, BalTer Veteran Võitja, Saksamaa Veteran Võitja, Balti Veteran Võitja

2-kordne Eesti Terjeriühingu parim aasta veteran terjer, EKL aasta veteran koer 2.koht

vana, mis Skye terjerite puhul pole eriline rekord - tavaliselt elavad nad 14-15 aastaseks. Kikile ennustame pikka iga, kuna ta on igapäevaselt õues ja liigub palju. Igal hommikul laseme ta välja ja õhtul kutsume tuppa tagasi.

Kikil on näitustel nii hästi läinud, et kõiki auhinnad enam teie elutuppa ära ei mahu?

Mihhail: Põhimõtteliselt on see rohkem ikka meie teene, sest paljud kes võtsid koera, ei olnud siiskinäituseinimesed. Osad loobusid, kui kehvasti läks ja osad käisid näitustel ebaregulaarselt. Meile see elustiil meeldis ja käisime võistlustel aktiivselt.

Julia: Esimese tiitli sai Kiki Soomes –, „Põhjamaade Juunior Võitja 2005“. See tabas meid kui ootamatu löök – me saame sellega hakkama ja võime olla edukad! Järgmine saavutus polnud tiitel, kuid oli meie jaoks väga tähtis hetk. Me läksime Soome rahvusvahelisele näitusele ja ta tunnustati seal tugevas konkurentsiparimaks emaseks. See oli meie jaoks selline vau-efekt. Hiljem oli Kiki ka „Euroopa Võitja 2008“. See oli meie kenneli esimene suurem saavutus.

Mihhail: Meile sai päris varakult selgeks, et kui tahame oma vene musta terjeritega midagi saavutada, siis peame ka Venemaal näitustel käima. Skye’dega aga just Soomes – seal on suur ja tugev konkurents. Baltikumis on lood kehvemad, näiteks Lätis pole siiani ametlikult mitte ühtegi Skye’d. Leedus on lisaks ühele meie kasvandikule hiljem veel üks toodud. Samas pole me neid eriti näitustel näinud. Läti ja Leedu näitustel kohtume ikka samade soomlastega.

Kas Kiki eristus juba kutsikana? Kas oli näha, et temas on potentsiaali ning kuidas seda üldse hinnata?

Julia: See, et Kikist tuleb selline täheke, ei osanud keegi meist arvata. Ta näis täiesti tavaline ja tegelikult oli seal pesakonnas ka paremaid kutsikaid, aga nad lihtsalt ei käi näitustel. Kiki oli kõige heledam ja kõige karvasem. Selline lumepallike. Ta ronis oma käppadega südamesse ja siis otsustasime, et jätame ta endale. Ta on efektse välimusega. Algul võitis ta oma energilise liikumisega. Soome näitustel käies liikus Kiki nii kiiresti, et pidime ringis temaga jooksuma. Seejärel hakkasid ka soomlased meie järgi ringis jooksuma. Vanusega on Kiki hakanud võitma oma hea vormiga. Tal on paks ja rikkalik karv, millele lisandub hea liikumine. Tegelikult ta läheb ringi „vaadake-mind“ suhtumisega ja saab sellega päris palju tähelepanu. Skye’de puhul on tähtis, kuidas nad end näitavad. Koer võib end korralikult näidata ja kõik tundub õige, kuid tal lihtsalt pole seda õiget tahtmist ja meeleolu. Kiki tõesti tunneb ringis olemisest mõnu.

Kas oskate öelda palju auhindu te Kikiga võitnud olete?

Mihhail: Me üritame statistikat pidada. Mingil määral on Kennelliidu registripidajad meie vastu kurjad, kuna Kiki tiitlite rida ei mahu tõutunnistusele ära (muheleb – toim.). Seni kuni ta oli ainult ema, siis mahtusid need veel kuidagi ära. Nüüd on ta aga suisa vanavanaema ja tiitlitest mahub kolmes reas peenikeses kirjas ära ainult osad tema saavutustest. Praegu me registreerimisel lihtsalt lühendame: multitšempion, multivõitja, intertšempion. Nüüd saame lisada, et ka kahekordne veteranide maailmavõitja. See on uhke värk, kui vana koer on nii heas vormis ja võidab tihti ka oluliselt nooremaid koeri. Kiki tunneb ka end uhkena.

Julia: Kui viime ta kodus pesema, siis ta juba teab, et nüüd saab võistleva! Kui vahest peseme teda niisama ja laseme hoovi peale tagasi, siis ta kohe solvub, et kuidas siis niimoodi?!

Kui te võidate mõne tiitli, kas premeerite ka koera?

Julia : Ei. See on tema elu ülesanne – käia näitustel. Tegelikult ta ei tee midagi erilist. Ta lihtsalt käib ja allub käsklustele. Tema jaoks on preemia juba see, et ta on meiega koos. Juba see, et ööbime hotellis ja seal lubatakse rohkem kui kodus.

Mihhail: Näiteks võib hotellis voodis magada! Ta on siis selline uhke, et temaga tegeletakse. Toit ei ole motivatsioon. Nad ei ole väga söögi peal väljas ja ei söö kõike mida pakutakse. Meil on ainult üks noor emane, kes üldse on nõus ringis toitu võtma.

Julia: Tihti nad sülitavad söögi suisa suust välja, isegi kutsikad. Pigem ronivad sülle, sest kontakt on palju tähtsam.

Kas seetõttu on neid raskem treenida ka?

Julia: Kõik on panustatud usalduse ja tahtmise peale koostööd teha.

Kiki on peaaegu 11-aastane. Kas uus superstaar on ka juba silmapiiril?

Mihhail: Meie nooremad koerad lähevad oma vanavanavanaema jälgedes. Praegu on kasvamas kahe aastane isane Skye, kes hetkel on Maailma Juunior Võitja ja Euroopa Juunior Võitja. Ta lihtsalt läks ja võitis. Hetkel on ta veel noor, palju sõltub sellest, kuidas ta areneb. Materjal on igal juhul olemas.

Kaua te Kikiga veel plaanite võistelda?

Mihhail: Seni kuni ta jaksab. Vahepeal mõtlesime, et võib-olla tõesti jätaaks selle. Samas me näeme, et tegelikult talle meeldib see tähelepanu.

Julia: Seni kuni me näeme, et see pole Kikile raske ja ta tunneb näitustest jätkuvalt rõõmu.

Keiu ja Steiv Silm

*Fotod: Julia&Mihhail Knut,
Svetlana Valujeva*

ANTIBIOOTIKUMID LEMMIKU RAVIS

Antibiootikumid ja antibakteriaalsed ravimid on ravimid, mis vähendavad või hävitavad haigustekitajaid – baktereid ja mikroobe. Neil ei ole toimet viiruste vastu. Antibiootikumide kasutamine lemmikloomade (nagu ka inimeste) ravis on tänapäeval väga levinud praktika, võib isegi öelda, et liigselt levinud praktika. Ühendkuningriikides läbi viidud uurimustöös leiti, et antibiootikume kirjutati välja 33-48% ulatuses juhtudest, kui koerad või kassid käisid kliinikus vastuvõtul ning selles uurimustöös märgiti ära, et laialdane antibiootikumide kasutamine võib olla märk kahtlustest diagnoosi ja õige ravi valikul (Mateus, 2010). Üks Ameerika Ühendriikides läbiviidud uuring andis tulemuseks antibakteriaalsete reptseptiravite kasutamise 32% puhul kordadest, mil need kirjutati välja ebaõigetel terapeutilistel eesmärkidel. Samas oli väga huvitav teada saada, et vaid 17% väljakirjutatud antibiootikumidest olid määratud laboratoorselt kinnitatud põletiku puhul, 45% põletiku kahtluse korral, ning 38% kordadest ei olnud põletikust dokumenteeritud tõendeid (Guardabassi et al., 2008).

Antibiootikumid on üliolulised loomade ja inimeste haiguste ravis ja ennetamises. Kuid iga kord kui neid kasutatakse, suureneb risk, et haigustekitajal kujuneb selle ravimi suhtes välja resistentsus. Kui bakterid on juba kord resistentseks muutunud, kaotab antibiootikum oma toime selle bakteri suhtes ja sellega ei saa enam antud haigust ravida. Selleks, et antibiootikumi toime oleks tõhus nii praegu kui ka tulevikus, kontrollitakse nende kasutust rangelt. Antibiootikum võivad pärast uuringuid ja kliinilist diagnoosi välja kirjutada ainult veterinaararstid ja inimintervishoos töötavad arstid.

Juhul, kui loomal on midagi kliiniliselt viga, siis on väga oluline kindlaks teha õige diagnoos. Looma arst lähtub oma antibiootikumide väljakirjutamise otsuse tegemisel patsiendi haigusloost, kliinilisest läbivaatusest, tsütoloogiast, antibiogrammist ja verest määratud spetsiifilistest põletikunäitajatest. Vaid kõigi nende alusel on võimalik langetada õige otsus raviks antibiootikumidega. (Kui loomaarst otsustab kasutada ravis antibiootikume, üritavad

veterinaararstid optimiseerida ravi tulemuslikkust, minimeerida võimaliku resistentsuse teket ning hoida inimeste ning loomade tervist. Enamasti on alati vajalik diagnostiline analüüs bakteri kindlaks määramiseks – seda ei ole üldjuhul silmaga peale vaadates teha võimalik. Võimaluse korral tuleks alati lubada arstil määrata antibiootikumitundlikkus, välja selgitamiseks, konkreetse haigustekitaja vastu kõige sobivam antibiootikum. Selleks et Teie veterinaararst saaks välja selgitada, kas antibiootikumid on tõesti vajalikud ja milline antibiootikum on just kõige sobivam, võib osutuda vajalikuks laboratoorne uuring, mille põhjal saab arst kirjutada kindlakstehtud bakteri vastu võitlemiseks välja õige antibiootikumi. Selleks aga peab lubama looma arstil võtta proov näiteks kõrvapõletiku korral kõrva põletikulisest nõrest või põletikulisest haavast või verest vms. Proov pannakse kasvama kliinikus spetsiaalsele söötmele või saadetakse laborisse, kus määratakse kindlaks põletiku tekitaja ja tema tundlikkus erinevate antibiootikumide suhtes. Selle alusel saab määrata täpselt õige ravimi. Juhul kui raviga on vaja alustada viivitamatult (eluohulik põletikuline haigus, näiteks sepsis), on ikkagi väga hea mõte kinnitada arvatav diagnoos laboratoorsete uuringutega (ehk määrata täpne haigustekitaja), mille tulemustest lähtuvalt on võimalik ravi jätkata või raviplaani korrigeerida. Samuti on mõnikord näidustatud teha uued vere-, uriini- ja/või spetsiaalsed laborianalüüsid peale ravi lõppu, kontrollimaks ravi tulemuslikkust. Empiiriline ravi laiatoimeliste antibiootikumidega peaks toimuma ainult eluohtlike põletike puhul kui laborianalüüsi tegemine viivitub või juhul, kui kitsatoimelised antibiootikumid ei toimi sellesse tekitajasse.

Iga haigust ei saa ravida antibiootikumidega (nt viirusnakkused, seenhaigused, jt). Arstid püüdleval selle poole, et kindlasti oleksid välistatud viirusinfektsioonid, parasiidid, seenhaigused, toitumuslikud ebakõlad ja muud probleemid, mis ei allu antibakteriaalsele ravile (seeninfektsioonid isegi progresseeruvad antibiootikumide ravi foonil). Bakteriaalne haigustekitaja võib mõnikord ka kergesti paraneda ilma antibiootikumide abita (nt pindmise haava ravis ei ole suukaudsed

antibiootikumid enamasti vajalikud, piisab vaid haava paiksest ravist). Kaitsmaks enda ja teiste tervist ärge nõudke loomaarstilt antibiootikume, kui ta kinnitab, et need ei ole raviskeemis näidustatud. Kindel seisukoht meditsiinis on, et antibiootikumide manustamine operatsiooni eelselt või järgselt ei asenda kõrgeid puhtusstandardeid operatsioonisaalis (nt a- ja antiseptika reegleid). Mõningal juhul kasutatakse antibakteriaalset ravi siiski enne operatsiooni ja ka operatsiooni ajal.

Nagu ka meie, suudavad ka meie lemmikloomad nakkuste vastu paremini võidelda, olles heas üldtervislikus vormis. Lemmiklooma puhul on tasakaalustatud toitumine, rohke füüsiline liikuvus, soovitudele vastav vaktsineerimine, regulaarne parasiitide kontroll ja profülaktika ja suuhügieen jms hea tervise aluseks. Haiguste ennetamine on alati parem kui ravi! Loomaomanik saab koostöös veterinaararstiga koostada tõhusa tervisekaitse kava ja seda järgides saab lemmikute haigestumisi tunduvalt vähendada. Kui Teie lemmikul peaks esinema tervisemuresid, minge kindlasti kohe veterinaararsti juurde – päevade- või isegi vaid tundidepikkune viivitamine võib osutuda mitmete haiguste korral eluohtlikuks.

Antibiootikumide kasutamise jaoks on alati vaja veterinaararsti retsepti. Antibiootikume ei tohiks inimeste ja loomade vahel jagada – eelistama peaks kindlasti loomadel testitud ja neil kasutamiseks mõeldud registreeritud ravipreparaate, millel on teaduslikult kindlaks tehtud soovituslikud ravidosisid ja kasutamise meetodid. Ettekirjutatud raviannustest ei tohi kõrvale kalduda. Samuti ei tohi kunagi kasutada mõne varasema haiguse jaoks välja kirjutatud tablette iseseisvalt teise haiguse ravimisel. Kõik inimeste ravimid ei sobi loomadele – see võib isegi neile eluohtlikuks osutuda. Kui loomaarst on välja kirjutanud antibiootikumid, siis tuleb täita ettekirjutatud ravijuhiseid väga täpselt, seda isegi juhul, kui Teie kodulooma enesetunne näib pärast mõnda võetud annust paranevat. Täpne ravimi manustamise režiim, annused ning ravi kestus annab oma panuse ka antibiootikumiresistentsuse väljakujunemise vastu võitlemisel.

Samuti ei tohi iseseisvalt vähendada ravimiannuseid. Ravi omaalgatuslikult katkestades võib haigus hoopis

rohkem hoogu juurde saada. Igasuguste kõrvalnähtude ilmnemisel võtke kindlasti ühendust oma loomaarstiga. Antibiootikumiresistentsus on olukord, kus antibiootikumid ei toimi enam sellise (bakteriaalse) nakkuse vastu, mille puhul nad varem olid tõhusad. Antibiootikumide suhtes resistentsete bakterite põhjustatud nakkuseid võib olla raske ravida ja see ravi võib kesta pikka aega. Kõige raskemate ravimiresistentsuse juhtudel ei ole võimalik leida tõhusaid antibiootikume, mistõttu haigust ei saagi ravida ja see võib põhjustada surma. Mitmeid baktereid, mis põhjustavad nakkuseid, võivad levida perele ja sõpradele ning nakatada ka koduloomi. Eriti ohtlikud on resistentsete bakterid. Korrektne antibiootikumide kasutamine ainult vajaduse korral ja võttes neid ettekirjutuse kohaselt aitab minimeerida resistentsete bakterite teket. Antibakteriaalsetel ravimitel on oluline roll nakkushaiguste ravis ja ennetamises nii loomadel kui ka inimestel. Iga kasutuskord suurendab resistentse väljakujunemise ohtu. On väga oluline anda oma panus resistentse kujunemise tõkestamisel, andes loomaarstile teada antibiootikumide põhjustatud kõrvaltoimetest, sealhulgas tulemuseta ravist. Pikalt arvati, et multiresistentsete bakterid esinevad vaid inimestel, kuid nüüdseks on kinnitatud ka nende esinemine lemmikloomadel. Suureks ohuks on metitsilliini-resistentsete stafülokokid ja ka muud multi-resistentsete patogeeneid.

Kui on teil antibiootikumide osas muresid või küsimusi, kui loom ei tunne ennast vaatamata ravile hästi, või kui olete märganud ravimi kõrvaltoimeid, arutage neid julgesti oma loomaarstiga. Tema on oma ala asjatundja ja Teie parim nõustaja. Head suhted veterinaararstiga on inimeste ja loomade tervise ja rahulolu alustugi!

*Heli Säre, DVM, PhD, Cert. VA
Eesti Veterinaaria Kliinikum OÜ
Pet City Kliinik
heli.sare@petcitykliinik.ee*

HELI SÄRE

Peale Põllumajandusülikooli lõpetamist (2002) ning internatuuri läbimist (2004) Londoni Ülikooli Kuninglikus Veterinaariakolledzis töötas Dr. Säre Valdeku

Väikeloomakliinikus, kus seadis sisse inhalatsioonianesteesia koos täiusliku patsiendi monitooringusüsteemiga. Peatselt jätkas ta taas õpingutega – veterinaaranestesioloogia ja intensiivravi residentuuris Londoni, Viini ja Dublini Ülikoolides. 2007 aastal läbis Dr. Säre edukalt Royal College of Veterinary Surgeons (RVCS) anestesioloogia sertifikaadieksami ning töötas Viini Veterinaaria Ülikooli veterinaaranestesioloogia ja intensiivravi arst-õppejõu ametikohal, kus kaitses doktorikraadi

oktoobris 2012. a. Alates 2013. a. töötab Dr. Säre anestesioloogia dotsendina Eesti Maaülikoolis õpetades loomaarsti tudengitele anestesioloogiat ja intensiivravi ning anestesioloogi ning intensiivriaviarstina osauhingus HesaVetMedical OÜ. Ta on viinud läbi keerulisi operatsioone üldanesteesias ja korraldab kriitiliste patsientide intensiivravi; konsulteerib kolleege, teadlasi ning loomaomanikke valuravi, anesteesia ja intensiivravi valdkondades; ning korraldab täiendkoolitusi ja õppepäevi nii Eestis, Lätis kui ka Leedus.

2015 aasta juulis avas Dr. Säre Pärnu Keskuses paikneva väikeloomakliiniku- Pet City Kliiniku ja sügisel on plaanitud referents keskuse avamine Tallinnas. missiooniga arendada jõudsalt veterinaarmeditsiini ja loomade intensiivravi teenuste taset Eestis.

ESIMENE PET CITY KLIINIK AVAS UKSED PÄRNU KESKUSES

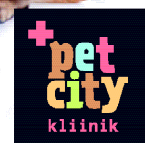
- Nõustamine • Tervise kontroll
- Mikrokiibiga märgistamine ja lemmiklooma registrisse kandmine • Dokumentide väljastamine • Haiguste ennetamine
- Ravimite väljastamine, retseptide väljastamine • Hooldus protseduurid
- Hambaravi ja hammastehooldus
- Diagnostilised protseduurid • Labori analüüsid • Kirurgia • Raviprotseduurid
- Valuravi

Asume Pärnu Keskuse I korrusel, Aida 7, Pärnu.

e-post: info@petcitykliinik.ee

mob: 53331006 tel: 4401006

Pet City Kliinik avatud: E-P 10-20.

Verona

KOERASÕBRALIK ITAALIA

Reisimine on lahe ja koertega reisimine veelgi vahvam hobi, mis on kujunenud lausa elustiiliks. Esmalt võib tekkida küsimus, et mis koertel sellest. Kindlasti on erandeid, kellel reisipalavik puudub ja on tõuge, kellele autosõit just meelistegevus pole, kuid julgen arvata, et enamus terjereid on perekonnaga ühisretkedeks alati valmis. Nende käitumine näitab seda, et kõige olulisem on saada kaasa, on need siis pikemad või lühemad väljasõidud. Kõik uued kogemused on oluline osa koera sotsialiseerimisest, mis aitab stabiliseerida närvikava ja tõstab tolerantsust ümbritseva suhtes.

Nüüd siis loo juurde ning seekordseteks peategelasteks on noored austraalia terjerid ja austraalia siiditerjerid koos kolme saatjaga. Meie eesmärgiks on alati kaks ühes näituse- ja lõbureis ning seekord viib tee Milanosse maailmanäitusele. Stardipauk sai antud teisipäeva õhtul Assakul, kus pakkisime peale kolm *aussie*'t, Pärnu lähistel liitusid meiega kaks siiditerjerit. Esimeseks eesmärgiks oli kolmapäeva õhtuks Saksamaale jõuda, mis kolme juhiga sõites tundus reaalne. Nii saigi märkamatu

läbitud Baltiriigid ja tüütu Poola, kena ja koerasõbralik ööbimispaik leitud Nürnbergi lähistel. Koerad ei nurisenud, olid omavahel sõbrunenud ja said hotellitoas vabalt hakkama, mis ka edaspidi säästis meid füüsilisest pingutusest kõik reisipuurid tubadesse vedada.

üle Austria Alpide

Neljapäeva hommikul jätkus teekond üle imeliste Alpide, läbi võluva Verona Milanosse, kus tutvusime hiiglasliku messikeskuse parkimisoludega ja peale mõningast vigursõitu maandusime kauni Como järve ääres hubases apartemendis. Soojakraade oli

piisavalt, kuid koertele see olulisi probleeme ei tekitanud ja peagi alanud vihmaseis pakkus kõigile leevendust. Kaunil promenaadil jalutades ja imelisi vaateid mälu talletades leidsid ka koerad huviojekte, näiteks pardiperekonna, samuti sai rohkelt välismaiseid uudiseid loetud.

Como järv

Reedel käisid austraalia terjerid Tuuli, Henna ja Tralla maailmanäituse raames korraldatud terjerite erinäitusel: saagiks kolm klassivõitu, Itaalia sertifikaat ja Itaalia reserv-sertifikaat. Siiditerjeritel oli see vaba päev ja Oksanale meelelahutus Šveitsis elavate sõprade seltsis. Öhtuse sebumise käigus selgus ühel hetkel, et lisaks öhtusöögile on kolm *aussie*'t saanud enda valdusse pähkli ja rosina segu sisaldava kotikese, mille kogus oli ohtlikult vähenenud. Arvestades selle toidukraami toksilist toimet koertele, pidid kõik kolm vastutuse võtma ja meile ette näitama, mis sisse söödud on. Põhiliselt kahtlusel saime tagasi suure portsu varastatud kraami. Niisugune sissejuhatuse siis maailmanäitusele.

Milano maailmavõitjad

Laupäeva hommik algas vihmaseis. Eelmisel öhtul/ööl kaunitult ettevalmistatud siiditerjerid vantsisid läbi poriloikude näitusehalli. Asi tundus veelgi nukram, kui selgus, et föön ei tööta. *Aussie*'de sooritus osutus sedapuhku keskpäraseks, seejärel läksid ringi läbi raskuste oma voogava karvkatte taastanud siiditerjerid. Ja tugevas konkurentsisis see tuli – Kiss parim isane ja maailmavõitja! Väike emane Kicu tõi endaga kaasa tubli teise koha. Külma värinad jooksid üle selja, kallistused-õnnitlused Oksanale, maiused koertele, pildistamine ja muu sebumine, siis jälle auto pakitud ja teele.

Nüüd algav meelelahutuslik osa viis esmalt tagasi imelisse Veronasse, mis kuumakraadidega polnud just kitsi. Itaalia on väga koerasõbralik maa ja enamasti ei tehta probleemi, kui seltskond viie koeraga vajab kehakinnitust. Nii saigi suurvõitu tähistatud tänavakohviku viluvarjus pokaali veiniga ja muidugi asjaosaliste seltsis. Nägemata ei jäänud ka „Julia rõdu”, rahvarohke jalakäijate tänav ja öhtukuumuses tänavakividel tantsivad kirklikud paarid.

Verona tänavatel

Koerad said pidevalt suure tähelepanu osaliseks, tõututvustus käis täie hooga. Vajab mainimist, et

siiditerjeritel pidanuks küljes olema sildid: „NOT YORKY”, austraalia terjeri tõug oli peaaegu kõigile tundmatu.

Ülipika ja emotsionaalse päeva lõpetuseks oli meie nutikas Rita leidnud jälle sobiva hotelli Veneetsia lähistel, kust hommikul hea järgmisse sihtpunkti suunduda.

Verona

Väsimus oli võimust võtmas, aga 100 kilomeetrit veel tarvis läbida. Sihtpunkti lähenedes oli sooviks ainult hotellivoodisse jõuda ja meie üllatus oli suur, kui veidi enne keskööd Dolosse jõudes sattusime liiklusummikusse. Tänavad olid täis lõbutsevat rahvast, kõik poed avatud, muusikud mängisid, lärm tahtis kurdiks teha – meie jaoks oli see täistabamus,

Öö Dolos

„Valge öö” nimeline rahvapidu, mis haarab linnakest vaid korra aastas.

Selles tohuvabohus õnnestus siiski hotell leida ja sinna ka välja triivida. Niisugust pimedat pragu parkimiseks pole mulle veel keegi varem pakkunud, aga lõpuks lahenes kõik ja uus päev viis müstilisse Veneetsiasse.

Vihmane Veneetsia

Pühapäev algas samuti vihmaga, mis isegi rõõmustas peale möödunud päeva kuumust. Sõitsime välja Veneetsia kaugemasse autoga ligipääsetavasse punkti ja suundusime parkimismajja, kus koheselt ümbritses meid summ tõmmusid mehi, punaste sarkide seljal kiri „PARKING”. Kui olime kuuendale korrusele välja keerutanud, siis järjekordse üllatusena selgus, et parkimisteenus on nendepoolne ja auto jääb lahti, võti armatuurlauale. Olnuks see viie-tärni hotell, kuid üüratus ühiskondlikus parklas tundus situatsioon pisut heidutav, aga jälle üks uus kogemus juures. Alla jõudes kärkis äike ja vihma kallas. Koortele polnud see ilmastikunähtus sugugi hirmutav, nad käitusid vapralt ja tõmbasid ligi mitmeid võimalikke uudistajaid, sealhulgas Euroopa Mustkunstnike Assotsiatsiooni presidendi koos kolleegidest saatjaskonnaga. Vaatamata maagilisele seltskonnale tundus, et siin võluvitsake ei aita ja tuli ikkagi vihmajas teele asuda, sest Veneetsia väärib vaatamist.

Turistid Veneetsia kanaleid imetlemas

Vihmakeepidesse mässituna kitsastel tänavatel ekseldes ja lugematul hulgal sildu ületades jõudsime lõpuks suure kanali äärde. Ilm oli leebunud ja koerte vesimärjad kasukad kuivasid kiiresti, võrratud vaated vajasid jäädvustamist, gondliga sõitmist polnud kuidagi võimalik vältida.

Gondlisõit

Koerad suhtusid gondlisõitu justkui oleks see nende igapäevane harrastus – nii palju pole neid vist küll kunagi varem pildistatud! Ja pildistamist vääris kõik, mis iganes vaatevälja jäi – Veneetsia on unikaalne!

Retk läbi kitsaste tänavate jätkus, käigupealt sai haaratud suveniire, siis veel maitsev itaaliapärane lõunasöök ja loomulikult hoolitseti selle eest, et koerte joogikausid tühjad poleks. Rohkete muusikute hulgas leidis ka akordionist ja Tralla, tundes ära koduse saatemuusika, lõi laulu kaasa. Kell aga tiksus omasoodu ja tuli võtta suund parkimismaja poole lootes, et seal rohkem üllatusi varuks pole. Väsinud koerad puuridesse ja jälle tee, sedapuhku juba suunaga kodupoole.

Pühapäeva õhtul Austriasse jõudes polnud loomasõbraliku hotelli leidmine enam nii lihtne,

õigemini öeldes kohe päris vaevanõudev oli. Aga meie toimekas Rita sai sellegagi hakkama ja õõveetsime Viinis. Kultuuriüritusteks meil seekord aeg ei jagunud, koerad said ööhämaruses ainult värskemate kohalike uudistega tutvuda ja varahommikul jätkus teekond kodu poole.

Austria

Esmaspäeva hommikul jõudsime Tšehhimaale, mis rõõmustas suurepäraste teeludega, edasi jälle läbi tüütu Poola ja siis juba kodused Baltimaad.

Teispäeval tervitas hommikupäike meid armsal Eestimaal. Lõpukilomeetrid olid küll pingutust nõudvad, läbitud sai kokku pea 5500 kilomeetrit, kuid asi tasus vaeva – siiditerjeritel kaasas maailmavõitja tiitel. Vaatamata sellele, et kõik koerad olid esmakordselt nii pikal reisel, polnud vähimatki probleemi: kui peatus, siis käis sõbralik mürgel, kui tee, siis keegi ei protestinud ja puurides valitses vaikus. Heaolu ja ohutuse tagamiseks olid kaasas ventilaatorid ja jahutusmatid ning loomulikult peab arvestama, et palaval ajal ei saa koeri autosse jätta ka lühikeseks ajaks mitte.

Tänud vahvatele reisikaaslastele Ritale ja Oksanale, kelle poolt on kogu pildimaterjal.

Anne-Lii Sild

Fotod: Rita Annus, Oksana Bitjutskih

NORNA

Eestis disainitud tooted koerasõpradele

Kodutekstiil
Aksessuaarid
Koerte pesamatid
Koerte vestid

Külasta meie väljapanekut 22.-23. augustil "Balti Võitja 2015" näitusel
või vaata lisa veebist: www.facebook.com/NornaStories

Kangadisainide autor M. Teng

www.potsudenotsu.com
info@potsudenotsu.com
+372 56684649
Margot

Drawing by Kertu

Kennel Potsu de Notsu

esitleb

Kutsikaid vanematelt:

Little Big Stone Ignac
PLL terve, BAER +/+,
Süda terve, Neerud korras,
Patella 0/0
VDH
Europa-
Jugendsieger

Potsu de Notsu Indigo Bully
PLL terve, Süda terve,
Neerud korras, Patella 0/0
Est J CH
LV J CH
LT J CH
Balt J CH
EST V CH

KÜSI JA SULLE VASTAB SIRJE VETS

Küsimustele vastab kogenud koolitaja ja probleemsete koerte nõustaja Sirje Vets. Sirje on professionaalse koolitajana koertega tegelenud aastast 1966. Hiljem läbinud mitmeid kursusi Soomes, saanud atesteeritud agility ja sõnakuulelikkuse treeneriks, süüvinud koerte psühholoogiasse ja oma nõustamistega aidanud lahendada tõsiseid iseloomuprobleeme. „Sirje Vetsi koertekooli” uksed on huvilistele avatud, meile aga antud võimalus esitada talle kõikvõimalikke koerandust puudutavaid küsimusi ja need palume saata e-mailile: toimetus@terrier.ee

1. Mida pead kõige olulisemateks reegliteks, mis tuleb paika panna, kui perre tuleb kutsikas?

Tähtsam sellest, mis reegleid keegi oma uue pereliikme suhtes kasutab on see, et kõik pereliikmed koos otsustavad, mis on kutsikale keelatud ja mis on kutsikale lubatud ning neid reegleid siis ka täidavad. Kutsikal on palju lihtsam sulanduda inimühiskonda, kui tal on täpselt teada, mida ta peab tegema. Mis on keelatud - on alati keelatud ja mis on lubatud, on alati lubatud.

2. Kutsikat puhtust pidama õpetada pole vahel kuigi lihtne. Abistavaks meetodiks pean seda, et öösel ja päeval magab kutsa oma pesas / puuris ja looduselt kaasa saadud instinkt pesapaik puhtana hoida peaks töötama. Mida teha kui 4 – kuune kutsikas eksib selle reegli vastu?

Kõigepealt ütlen, et see pole sugugi nii 100% kindel, et kutsikas hoiab oma pesa puhtana. Tean mitmeid kutsikaid, kes on teinud kõik oma häda puuri olles ka ise seal. Väga tähtis on, et toapuhtust hakatakse õpetama väga järjekindlalt. Tuleb püüda viia kutsikas õue tõesti iga magamise järel, iga toidukorra järel, iga olukorra järel kui kutsikas on erutunud (nt. tulevad külalised) ja iga kord õpetada kutsikat käsu peale häda tegema ja kohe premeerida, kui kõik sai õigesti tehtud. Reeglina

öeldakse, et kui kutsikas ei ole toapuhas hammaste vahetuse lõpuks, on põhjus omanikus, mitte kutsikas – omanik ei ole olnud väga järjekindel. Karistada siin ei tohi üldse.

3. Milliseid soovitusi võiks anda mitme koeraga majapidamises? Millised on põhilised reeglid mida pererahvas peaks järgima, kui koju tuleb teine (kolmas) koer?

Koerad peavad kõik kuulama omaniku sõna, mitte et käsklusi jagab mõni koertest. Kõik koerad on õpetatud inimestele alluma, mitte vastupidi. Mõni treener soovitab lasta koertel ise lahendada oma tülid, mina nii ei arva. Reeglid kehtestab ikka inimene ja koerad peavad neid täitma. Kõik koertevahelised konfliktisituatsioonid tuleb juba eos lämmatada, mitte vaadata pealt - ah las lahendavad oma probleemi ise. Sellisel juhul võite endale saada koerad, kes omavahel üldse läbi ei saa. Juhul, kui majja tuleb uus koer ja teie olete selles karjas juhtival kohal, siis pole vaja mingeid erilisi reegleid. Kui aga inimene pole suutnud ennast kehtestada, siis otsustavad peres enne olnud koerad, kas uustulnuk sobib nende karja või ei.

4. Kuidas saada lahti sellisest pahast kombest, et pererahva koju tulles koer rõõmustab ja hüppab kõigi peale? Tegemist

on väga halva harjumusega , kuidas ja millal on õige aeg sellega tegelema hakata?

Komme pole paha, ainult te ise olete käitunud valesti. Koer on rõõmus kui te koju jõuate ja soovib tervitada teid teie näopeegli üle lakkumisega . Kui te teeksite nii, et astute tuppa ja ignoreerite kutsikat kuni ta on rahunenud ja alles siis kutsute ta enda juurde ning viite läbi oma tervitusrituaali. Siis panete varsti tähele, et kutsikas ei ründagi teie peale hüppamisega teid, vaid ootab rahulikult millal te saate aega tema tervitamiseks. Väga oluline on, et teie kutsute kutsika enda juurde, mitte ei lähe tema juurde, kui ta juba rahunenud on. Alustama peaksite kohe kui kutsikas koju tuleb , mitte ootama - mõeldes las kasvab küll siis jõuab.

5. Perre tuleb uus koer. Pere esimene koer hakkab noort / uut liiget / terroriseerima, näksab, kiusab on pahatahtlik , ei lase uuel kutsikal ei süüa ega juua . On kuri, kui uus koer läheneb pereliikmetele – mida teha, kuidas seda probleemi lahendada?

Selliselt käituv koer on selgelt valesti kasvatatud ja ilmselgelt ahistab ta seal peres ka pererahvast ja ma ei soovitaks nendel inimestel endale võtta veel ühte koera. Juhul, kui siiski võeti ja olukord on selline nagu kirjeldati, soovitan pöörduda koerte käitumisspetsialisti poole, et saada abi. Selles olukorras pole reeglid peres paika pandud ja see on pikaajaline protsess, kus tuleb alustada AB-st pihta juba selle esimese koera kasvatamisega. Kindlasti ei tohi lasta peres olnud koeral ahistada uut pereliiget.

6. Koer läheb tänaval – teist koera, kassi, lõhna kohates elevile, ei kuula sõna ja tirib rihmast , kuidas seda vältida ja õpetada koera, et ta ei tiriks?

Koerad kinnistavad väga palju endale ise ja juhul kui te algusest peale annate talle võimaluse edasi saada pinges rihmaga, siis sel juhul ei teagi koer, et tegelikult peaks ta saama edasi ainult sel juhul, kui kaelarihmas ei ole pinget. Nii lihtne see ongi. Püüdke kohe algusest peale vältida pingul rihmaga liikumist. Varakult võtke oma koeraga kontakt, kui näete lähenemas mõnda objekti, mis võib põhjustada koera muutumist elevamaks. Liikuge objektist mööda enda käes oleva väga ahvatleva toiduga koera meelitades ja premeerige teda, kui

kõik õnnestus. Hea oleks hakata kasutama ka mingit märksõna, et hiljem, kui refleks on kinnistunud, pole vaja enam midagi muud kui tuletate koerale märksõnaga meelde, kuidas te soovite, et ta käituks.

7. Milliseid tubaseid tegevusi võiks koerale energia maandamiseks pakkuda, kui pole võimalik pikemale jalutuskäigule minna?

Õnneks on tänapäeval raamatupoed täis igasuguseid põnevaid koerteraamatuid. Oluline on siin see, et te jälgiksite, et need mängud ei oleks väga ühekülgsed. Ma mõtlen, et koormust tuleb anda koera kõigile meeleelunditele, ainult nii saavutate oma koera tasakaalukuse. Samas peate arvestama, et ka õues tuleb koera õpetada tegema igasuguseid asju, sest ainult jalutuskäigust ei piisa selleks, et koeral oleks maandatud energia. Tihti teevad inimesed just teadmatusest valesid mänge ja annavad koerale võimaluse korjata endale stressihormoone organismi (näiteks väga sagedad pallimängud, väga sage koerapargi külastamine, kus koerad kihutavad ja ajavad üksteist taga).

8. Sul on olnud kokkupuudet kõikvõimalike erinevate koerte tõugudega. Mida eralist oleks terjeromanikele öelda?

Nende pikkade aastate jooksul on mul tõesti käinud trennis väga palju erinevat tõugu koeri ja ka tõuta koeri. Midagi eralist öelda just terjeriomanikele ei oska. Tean, et ka nendes tõugudes on raskemaid ja kergemaid isendeid. Olulisem on see, et kui inimene on otsustanud võtta endale just terjeri, siis ta peab arvestama, et ta peab ka temaga kõvasti tööd tegema, et ta koerast saaks täisväärtuslik inimühiskonna liige – nii on lihtsam teil koeraomanikel kui ka teistel kodanikel.

Selle teema lõpetuseks tahan panna teile südamele, et on olemas veel palju erinevaid võimalusi, kuidas ühte või teist olukorda lahendada. Minu nõuanne - kui on kõrvalekaldeid teie koera käitumises, siis pöörduge kindlasti abi saamiseks ikkagi spetsialisti poole. Kui võtta siit ükskõik milline küsimus, siis tavaliselt me räägime inimesega sellisest küsimusest oma tund või paar, et leida olukorrale õige lahendus. Olge tublid sest teie koerad on nagunii tublid.

AASTA TERJER-2014 TULEMUSED

AASTA TERJER 2014

1. 90 punkti, foksterjer, karmikarvaline **DANDIEPRAID DELAGARDIE**, om. Natalja & Svetlana Volkova
2. 67 punkti, welshi terjer **AK MIL VISTA JUBILEE JAZZ**, om. Aivi Kabur
3. 62 punkti, austraalia terjer **ARMIRELLI EVER SO CUTE**, om. Anne-Lii Sild & Kristiina Rauts-Nõmmik

AASTA WELSHI TERJER 2014

AK MIL VISTA JUBILEE JAZZ, om. Aivi Kabur

AASTA EESTIS SÜNDINUD TERJER 2014

foksterjer, karmikarvaline **DANDIEPRAID DELAGARDIE**, om. Natalja & Svetlana Volkova

AASTA JUUNIORITERJER 2014

1. 70 punkti, skye terjer **JUGER EDELWEISS KEYSTONE**, om. Julia & Mihhail Knut & Sirje Puusepp
2. 38 punkti, ameerika staffordshire'i terjer **DOK'S PRIDE PNX PURE POWER KARISMA**, om. Kristel Võsu
3. 23 punkti austraalia terjer; **ARMIRELLI EVER SO CUTE**, om. Anne-Lii Sild & Kristiina Rauts-Nõmmik

AASTA VETERANTERJER 2014

1. 16 punkti, skye terjer **JUGER EDELWEISS WHISKY-FAB**, om. Julia & Mihhail Knut

AASTA TERJERIKASVATAJA 2014

1. 178 punkti, austraalia terjerid **KENNEL ARMIRELLI**, om. Anne-Lii Sild
2. 176 punkti welshi terjerid **KENNEL AK MIL VISTA**, om. Anu-Sirje Keerd
3. 153 punkti foksterjerid, karmikarvalised **KENNEL DANDIEPRAID**, om. Natalja & Svetlana Volkova

AASTA AGILITY TERJER 2014

1. 55 punkti welshi terjer **WONDER BABE OF HAPPYTAILS**, om. Anu-Sirje Keerd
2. 47 punkti welshi terjer **SHAIREAB'S BAYLEIGH TICKET TO RIDE**, om. Anu-Sirje Keerd

CAIRNI TERJER

Päritolu:

Pärit on see tõug Põhja-Šoti mägismaa läänerrannikult ja Hebríidi saartelt, millest suurim on Skye. Nad jahtisid ajus rebaseid, saarmaid ja mäkrasid. Nendest urukoertest põlvnevad sellise tõud nagu Skye, Šoti, Cairni ja West Highlandi terjerid. Alles 1910. aastal sai lühikarvaline püstikõrvadega Skye terjer tõunime „Cairni terjer”. „Cairn” tähendab *gaeli* keeles kivi-hunnikut. Oma tõuklassi sai Cairn terjer 1911. aastal Briti saarte näitustel. Cairni terjereid kasvatati alguses ainult Šotimaal, kuid peagi pälvisid nad üha suuremat soosingut ka Inglismaal.

Iseloom:

Cairni terjerit peetakse maailma parimaks väikeseks sõbraks ja mitte põhjuseta. Koer on krapsakas, nutikas, loomutruu, toimekas, julge ja vastupidav. Iseloomult on ta julge ja rõõmus, enesekindel, kuid mitte riiakas.

Cairni terjer on tänu julgele ja avatud iseloomule suurepärane seltsiline ja ka lastele väga innukas mängukaaslane. Urukoera raskeks tööks sobiva kehaehitusega on ta väsimatu kaaslane looduses jalutades.

Aktiivse väikse koerana vajab Cairn palju tegevust, jalutamist ja mängu – kindlasti leiab noor koer igavledes omale tegevusi, mis ei pruugi alati peremehele meeldida. Seltskondlikud Cairnid tunnevad end mugavalt ka mitme koera seltsis. Tihti ongi nii, et olemasolevale koerale võetakse uus sõber-koer lisaks. Cairn on suurepärane *agility*-koer, kuigi terjeritele omaselt iseteadlikku koera on veidi raskem koolitada kui teenistuskooeratõugude esindajaid. Cairni õigete võtetega õpetades saavutab häid tulemusi ka kuulekuskoolituses.

Nagu enamikel terjeritel, on tal ego ja oma tahtmised.

Kui otsid oma ellu rõõmsat energiasüsti, väsimatut askeldajat, kes tahab kõigest osa võtta ja rõõmustab sind oma loomusega, siis on Cairni terjer suurepärane valik! Cairnid elavad tavaliselt 12–15-aastaseks ja säilitavad mängulise iseloomu kõrge eani.

Cairni terjereid kasvatavad Eestis:

kennel Ak Mil Vista

kennel Big Stone

www.welshterrier.pri.ee

<http://kennelbigstone.weebly.com>

FCI - Standard nr. 4 / 12. 03. 1998 / Suurbritannia

PÄRITOLUMAA: Suurbritannia
KLASSIFIKATSIOON: Rühm 3: Terjerid.
Alarühm 2: Väiksed terjerid. Töökatseteta

ÜLDMULJE: Kiire, valvas, tõise loomu ning loomuliku välimusega. Keharaskus on esikäppadel. Tugevad jäsemed. Sügavad roided, vaba liikumine. Ilmastikukindel karv.

KÄITUMINE/ISELOOM: Muljetavaldav oma aktiivse hoiaku, vastupidavuse ning jahiinstinktiga. Kartmatu ja rõõmsameelne iseloom. Enesekindel, ent mitte agressiivne.

PEA Väike, ent kerega proportsioonis. Rikkaliku karvaga.

KOLJUPIIRKOND: *Kolju:* Lai. Selgelt väljendunud silmadevahelise. *Üleminek laubalt koonule:* Selgelt väljendunud.

NÄOPIIRKOND: *Ninapeegel:* Must. *Koon:* Jõuline. *Lõuad/hambad:* Suured hambad. Tugevad, ent mitte pikad või raskepärased lõuad. Korrektned, ühtlane ja täielik käärhambumus, mis tähendab seda, et ülemised hambad katavad alumisi ja väljuvad lõualuust otse. *Silmad:* Üksteisest kauge asetusega, keskmise suurusega, tumedad pähkelpruunid. Pisut aukus puhmas kulmudega. *Kõrvad:* Väiksed, terava otsaga, hästi kantud ja kikkis. Mitte liiga lähestikuse asetusega ja mitte liiga karvased.

KAEL: Hea asetusega, ei ole lühike.

KERE: *Selg:* Tasane, keskmise pikkusega. *Nimme:* Tugev ja nõtk. *Rind:* Hästi kaarduvad sügavad roided.

SABA. Lühike, tasakaalus, karvane, ent mitte pika karvaga. Mitte liiga kõrge või madala asetusega. Kantakse uljalt, ent mitte otsaga selja poole.

JÄSEMED/ESIJÄSEMED: *Esijäsemed* on keskmise pikkusega; tugeva, kuid mitte

raskepärase luustikuga. Kaetud kareda karvaga. *Õlad:* Kaldega. *Küünarnukid:* Ei ole kunagi väljapoole pööratud.

TAGAJÄSEMED: *Reied:* Väga tugevad ja lihaselised. *Põlveliiges:* Hea nurgaga, ent mitte liiga suure nurgaga. *Kannaliigesed:* Hästi madala asetusega, tagantvaates ei ole sisse-ega väljapoole pööratud.

KÄPAD: Esikäpad, mis on suuremad kui tagakäpad, võivad olla pisut väljapoole pööratud. Paksud ja tugevad padjandid. Õhukesed, kitsad või harali varvastega käpad ning pikad küüned ei ole lubatud.

KÖNNAK/LIIKUMINE Väga vaba samm. Esijalad sirutuvad hästi ette. Tugev tagajalgade tõuge. Kannad ei ole liiga lähestikku ega üksteisest liiga kaugel.

KARVKATE/KARV: Väga oluline. Ilmastikule hästi vastupidav. Peab olema topeltkarv. Pealiskarv on rikkalik, karm, ent mitte jämedakoeline. Aluskarv lühike, pehme ja liibuv. Avatud karvkate ei ole lubatud. Kerge lainelisus lubatud.

VÄRVUS: Kreemvalge, nisukarva, punane, hall või peaaegu must. Brindle toonide esinemine kõikides nendes värvustes on aktsepteeritav. Ei ole üleni must või valge või must ja pruun. Tumedad kohad nagu kõrvad ja koon on tüüpilised.

SUURUS JA KAAL/Turja kõrgus umbes 28-31 cm (11-12 tolli). Kaal vastavalt kõrgusele ideaalis 6-7,5 kg (15-naela).

VEAD- Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse aste sõltub otseselt konkreetse kõrvalekalde ulatusest ning võimalikust mõjust koera tervisele ja heaolule.

Füüsilisi ja käitumuslikke kõrvalekaldeid näitavad koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Koeraomanikud Cairni terjerist

1. Miks valisid just selle tõu?

Tiina: Tõu valimisel tegin algajale koeraomanikule tüüpilise vea – valisin endale koera välimuse järgi. Õnneks on aeg siiski näidanud, et see tõug sobib meie pere pidevalt koliva eluviisiga hästi.

Andres ja Kristjan: Tegelikult see tõug valis vist pigem meid. Peale seda, kui meie eelmine koer Norfolki terjer Alfie pidi lahkuma veidi kõrgematele mängumaadele, mõtlesime, et teeme koertega väikse pausi. Korra mõtlesime ka Shiba Inu tõu peale, aga leidsime, et meil juba päris kãpas, kuidas nende pãttide-terjeritega asjad kãivad... nii ta tuli.

Eliisa: Ma ei poolda seda, et korterites peetakse suuri koeri ja seetõttu hakkasin otsima väikeseid koeratõuge. Vaatasin erinevate väikeste koeratõugude pilte ja sattusin Cairni terjerite peale. Nad olid nii ägedad! Ühe pildi peal oligi kasvataja Anu-Sirje Keerd koos Cairni kutsikatega ja nii sattusin nende kodulehele.

2. Kust said informatsiooni kasvataja kohta?

Tiina: Leidsin kutsikate müügikuulutuse Soov.ee

portaalist ja avastasin, et tegelikult tean seda kasvatajat. Temast on saanud meie pere hea tuttav, kelle abile võib alati loota.

Andres ja Kristjan: Ikka kuulutus internetis ja kasvataja kodulehekülg.

Eliisa: Kasvataja leidsingi täiesti juhuslikult internetist. Uurisin Cairnide tõukirjeldust, otsisin pilte ja nii sattusingi Anu kodulehele.

3. Nüüd, kus peres kasvab vahva terjer - kas oskad välja tuua selle tõu positiivseid külgi?

Tiina: Cairn on sõbralik ja rõõmsameelne koer. Hoiab kõiki pere liikmeid võrdselt.

Andres ja Kristjan: Cairni terjer on väga lõbus ja aktiivne. Mul on tunne, et tal pole kunagi halba tuju. Alati valmis pikkadeks jalutusteks, tennisepalli toomismänguks või ka mõnusaks päevaseks uinakuks.

Eliisa: Tean, et Cairni terjerid võivad olla väga erinevad - kes energilisemad ja kes rahulikumad, aga minu Jesse on küll üpris rahulik ja kohaneb väga hästi kõigega. Ta on väga seltsiv nii teiste loomadega kui ka inimestega. Teda on väga lihtne

dresseerida ja ta on väga sõnakuulelik. Cairnid on iseseisvad ja väga mänguhimulised.

4. Kas ja kui, siis millisele perele julgeksid Cairni terjerit soovitada?

Tiina: Cairni võib soovitada peaaegu kõigile (üksikule vanainimesele võib-olla siiski mitte). Sobib hästi ka korteris pidamiseks, kuna tema liikumisvajadus ei ole väga suur.

Andres ja Kristjan: Jaa, muidugi. Mõnus ja lõbus tõug. Enne võiks muidugi paar koerakasvatamise raamatut läbi lugeda, see on alati abiks. Koer ei pea peres karjajuhi koormat kandma, seda peab kandma inimene. Kui selle põhilise paika saab, siis on juba päris lihtne detailidega tegeleda.

Eliisa: Ma väga soovitan seda tõugu ja arvan, et see tõug sobiks kõikidele peredele, sest nad kohanduvad peremehe järgi. Cairnidele meeldivad lapsed ja tähelepanu ning samas nad võivad olla väga rahulikud ja sobilikud ka vanematele inimestele.

5. Kas on miski, mis sind selle tõu iseloomu juures häirib? Kas on tekkinud probleeme, millega sa algul arvestada ei osanud

(karvahoodus, toitumine vms)?

Tiina: Cairni terjer on rõõmsameelne, sõbralik kuid siiski mitte väga kergesti dresseeritav – aga võib-olla oleme ise kuulekustreeningu unarusse jättnud. Karvahoodus ehk trimmimine on ise tehes üsna vaevaline, aga kui kolm-neli korda aastas spetsialisti käe alt läbi käia, siis sellest täiesti piisab.

Andres ja Kristjan: Kuna meil on varasem kogemus terjeritega juba olemas, siis kõik on üldjoontes tegelikult tuttav. Kuna Cairini terjereid kitkutakse, siis ka selle mõttega olime kenasti sõbrunenud. Loomulikult on igal koeral oma iseloom ja üks Foxy avab oma erinevaid uusi tahke iga päev. Siiani on kõik väga mõnus.

Eliisa: Peab tõdema, et karvahoodus on sellel tõul tõepoolest keerulisem kui mõnel teisel ja pisut aeganõudvam. Õnneks abistab meid sellega kasvataja Anu, kes on sellel alal meister. Lisaks käin oma koeraga 2-3 kuu tagant „juuksuris”. Samas mulle väga meeldib, et Cairni terjerid on karmikarvalised ja seetõttu ei aja eriti karvu ning ei vaja igapäevast karvahoodust. Selle tõu juures mind küll miski ei häiri.

EESTI TERJERIÜHINGU XXXV ERINÄITUSE TULEMUSED

BEST IN SHOW

kohtunik pr. Laura Cox, Iirimaa

1. Bullterjer - **DOYOUKNOWWHATIMEAN**, om. Anne Eriksson & Janne Ahvenainen, Soome
2. Must Terjer - **DGENIFER BEL MAGNUM FORCE**, om. Julia & Mihhail Knut, Eesti
3. Welshi Terjer - **SHAIREAB'S BAYLEIGH TICKET TO RIDE**, om. Anu-Sirje Keerd, Eesti
4. Austraalia Terjer - **BLUEPEPPER'S DANCING SQUIRREL**, om. Marjo Ahola, Soome

BEST IN SHOW BABY

kohtunik hr. Heinz Watschinger, Austria

1. Kääbus bullterjer - **LET'S GO POTSU DE NOTSU EOS TANAGROS**, om. Margot Oder, Eesti
2. Fox Terjer, karmikarvaline - **WESTLAND ACORN'S GINERVA**, om. Kaja Lillemets, Eesti
3. Dandie Diamont'i terjer - **TRINZY CREME DE LA CREME**, om. Leena Hurt, Rootsi
4. Ameerika Staffordshire'i terjer - **LEONLY STAFF'S BLACK EYED SUSAN**, om. Merlyn Kallaste, Eesti

BEST IN SHOW PUPPY

kohtunik hr. Gerard Cox, Iirimaa

1. Jack Russel'i terjer - **JACKANDFISH 6 DEGREES**, om. Riitta Ajanto, Aletta Yli-Alho, Daisy Yli-Alho, Soome
2. Austraalia terjer - **ARMIRELLI TOO HOT TO HANDLE**, om. Anne-Lii Sild, Eesti
3. Airedale'i terjer - **KATHERINA'S LAND UNION JACK**, om. Jekaterina Kantijevskaja, Eesti

BEST IN SHOW JUNIOR

kohtunik hr. Gerard Cox, Iirimaa

1. Must terjer - **DGENIFER BEL MAGNUM FORCE**, om. Julia ja Mihhail Knut, Eesti
2. Fox terjer, siledakarvaline - **ZETAMAZ BLACK ICE**, om. Tuija Kolehmainen, Soome
3. Austraalia terjer - **ARMIRELLI IN GOOD HANDS**, om. Anne-Lii Sild ja Rita Annus, Eesti
4. West Highlandi terjer - **PASTORALE NOVA ZOE MUFFIN**, om. Elmira Minechanova ja Rasa Bendoraityte, Leedu

BEST IN SHOW VETERAN

kohtunik hr. Heinz Watschinger, Austria

1. Šoti terjer - **HOCLINE'S OBVIOUSLY SCOTTISH**, om. Kerttu Rahe, Eesti
2. Norwich'i terjer - **PHOENIX EMPEROR DESHIMA DONA SOL**, om. Siiri Ernesaks ja Raimo Kapper, Eesti
3. Austraalia terjer - **BLUEPEPPER'S MAYOR**, om. Marjo Ahola, Soome

4. Fox terjer, karmikarvaline - **STROZZAVOLPE HAPPY HOUR**, om. Erna Sundström, Soome

BEST IN SHOW BREEDER

kohtunik hr Heinz Watschinger, Austria

1. Manchester'i terjer - **RUSKA-AHON**, om. Kristiina Tiainen, Soome
2. Austraalia terjer - **BLUEPEPPER'S**, om. Marjo Ahola, Soome
3. Austraalia siiditerjer - **VOLITANS**, om. Oksana Bitjutskih, Eesti

BEST IN SHOW PROGENY

kohtunik hr. Heinz Watschinger, Austria

1. Austraalia terjer - **ARMIRELLIABOUT TRUTH**, om. Maria Teng, Eesti

BEST IN SHOW PAIR

kohtunik hr. Gerard Cox, Iirimaa

1. Šoti terjer - **FIONN'S CHAMPAGNE FOR CHAMPION & HOCLINE'S OBVIOUSLY SCOTTISH**, om. Kerttu Rahe, Eesti
2. Fox terjer, karmikarvaline - **DANDIEPRAID DELAGARDIE & DANDIEPRAID ETOILE**, om. Natalja ja Svetlana Volkova, Eesti
3. Manchesteri terjer - **RUSKA-AHON VOI HERTTINEN SENTÄÄ & RUSKA-AHON VOI PYHÄ SYLVI**, om. Kristiina Tiainen, Soome
4. Austraalia siiditerjer - **VOLITANS KISS BY CROYANCE & VOLITANS KINDLY BY CURIOSITY**, om. Oksana Bitjutskih, Eesti

TERJERITÕUD JA NENDE ESINDATUS EESTIS EKL-I REGISTRI ALUSEL 2015 JUUNI SEISUGA

Eestis esindatud terjeritõugude statistilised andmed on välja toodud loomaks ülevaadet erinevate terjerite populaarsusest meie riigis. Aasta möödudes saame kogutud andmeid võrrelda ja täheldada tendentse erinevate tõugude arvukuse kasvus või kahanemises. Statistika terjeritõugude esindatuse vallas on arvatavasti ootuspärane. Märksa suuremat elevust peaks tekitama seni mitte-esindatud tõugude lisandumine meie registrisse, mis on ainult aja küsimus.

kõrgejalgsed terjerid:

Airedale'i terjer 184, bedlingtoni terjer 28, borderterjer 2, brasiilia terjer 7, foksterjer, karmikarvaline 457, foksterjer, siledakarvaline 200, iirl glen of imaali terjer 0, iiri pehmekarvaline nisuterjer 30, iiri terjer 75, kerry blue terjer 58, Manchesteri terjer 22, parson russell'i terjer 25, saksa jahiterjer 380, šoti terjer 456, welshi terjer 65

madalajalgsed terjerid:

austraalia terjer 46, cairni terjer 38, dandie dinmont'i terjer 1, jaapani terjer 0, jack russell'i terjer 378, lakelandi terjer 1, norfolki terjer 9, norwichi terjer 43, sealyhami terjer 0, skye terjer 68, tšehhi terjer 32, west highlandi terjer 377

bull-tüüpi terjerid:

Ameerika staffordshire'i terjer 429, bullterjer 479, kääbusbullterjer 297, staffordshire'i bullterjer 160

kääbusterjerid:

austraalia siiditerjer 105, inglise kääbusterjer (must piirdega) 1, yorkshire'i terjer 1376

lisa tõug:

Vene must terjer 236

ETÜ LIIKMETE KENNELID

Ak Mil Vista (Welshi terjer, Cairni terjer) Anu-Sirje Keerd

Armirelli (Australia terjer) Anne-Lii Sild

Axtom Terra (Bullterjer) Tiina Tohv

Dandiepraid (Foxterjer, karmikarvaline) Svetlana&Natalja Volkova

Deshima's (Norwichi terjer) Siiri Ernesaks

Elegant Bauble (Yorkshire terjer) Larissa Johnson

Fionn's (Šoti terjer) Kerttu Rahe

Ferus-Lucis (American Staffordshire'i terjer) Olga &Peeter Pahk

Hocline's (Šoti terjer) Kristiina Krall

Juger Edelweiss (Vene Must terjer, Skye terjer) Julia&Mihhail Knut

Katherina's Land (Airedale terjer) Jekaterina Kantijevskaja

Konkurendi (Foxterjer, karmikarvaline) Marju Ojaste

Lohusalu (Jack Russell terjer) Epp Keevallik

Marland (Šoti terjer) Viive Maranik

Pearl Smile (West Highlandi terjer) Jekaterina Amon

Potsu De Notsu (Standard ja Kääbus Bullterjer) Margot Oder

Royal Flame (Ameerika Staffordshire'i terjer) Kristel Võsu

Vintage Botique (Yorkshire terjer) Marina Olt

Volitans (Australia siiditerjer) Oksana Bitjutskih

TERJERIPÄEV LAULUVÄLJAKUL

19.09.2015 kl 11-14(15) Koht: Oru värava sissepääsu juures. Üritus on kõigile tasuta.

Terjeripäeva eesmärgiks on tutvustada kõigile huvilistele võimalikult paljusid Eestis esindatud terjeritõuge pisut teises võtmes, kui seda tehakse näitusel. Siin peaks paremini välja tulema erinevate terjerite iseloom, mängulisus, kuulekus, kontakt omanikuga, hasartsus, sportlikkus, suhtlemine võõraste ja lastega. Ootame terjeriomanike rohket osavõttu ja palume tõugude esindajatel anda osavõttust teada 31.-ks augustiks e-mailil: toimetus@terrier.ee

Päevakava: tõugude tutvustus(kõrgejalgsed), kutsikate ralli, tõugude tutvustus(madalajalgsed), sportlikud mängud, elevust aitavad tekitada "Nutika Lemmiku" nutikad mänguasjad, veel mõned üllatused, premeerime tublimaid, lõbusad hetked jäädvustatakse, iga tõu esindajad saavad üritusele punkti panna omade ringis omal vabal valikul.

Täpsustatud ajakava 1 nädal enne üritust ETÜ kodulehel

Soovime kõigile meeleolukat üritust ja head ilma!

Terjeripäeva toimikond

AUSTRAALIA TERJERITE TRIMMIKOOLITUS

**21.08.2015 kl 17.00-20.00 spordiklubi „KOERUS” ruumides aadressil
Laki 25, Tallinn**

Kursust viib läbi tuntud aussikasvataja, koolitaja ja kohtunik KIRSI OLA Soomest

Registreerimine e-mailil: toimetus@terrier.ee Osavõtumaks 16 eurot, ETÜ liikmetele 8 eurot

ÕNNITLEME MAAILMAVÕITJAJD!

Austraalia siiditerjer **Volitans Kiss By Croyance „Kiss”** World Winner 2015

Kasvataja ja omanik Oksana Bitjutskih

Skye terjer **Juger Edelweiss Whisky-FAB „Kiki”** World Veteran Winner 2015

Kasvatajad ja omanikud Julia&Mihhail Knut